

Els penellons

(ALDC, I, 112. Els penellons)

La base llatina és PERNIONES, derivat de PERNA, segons Coromines, amb el significat de ‘taló’ que és on “surten els pitjors penellons”. A través de *pernyons, *prenyons, es van formar prinyons i prunyons, variants esteses pel valencià i el tortosí. De la mateixa forma primitiva *prenyons es van despendre prellons, per equivalència acústica [ɲ] = [ʎ], i les variants perellons (pirillons), per epèntesi vocàlica, pellerons, per metàtesi, i penellons, amb canvi $r > n$, per assimilació a la nasal del plural; l'alguerès *pirinyonis* és un sardisme. El mot

sedes, que en cat. antic designava un mal cutani, avui designa els penellons en balear; si no és una extensió de *seda* ‘fibra tèxtil’, podria derivar, segons Coromines, de *SITA, f. de SITUM ‘brutor corporal’, o del seu diminutiu *SITULA que en llenguadocià ha donat *sidoulo*. *Saballons*, *sabaions* sembla un mot preromà amb canvi semàntic a partir de ‘cuc o larva de la carn en descomposició’. *Engeladores*, forma secundària de Formiguera (Capcir), és tribut de l'occità (cf. fr. *engelures*).

